

UCHWAŁA Nr 392 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 maja 1953 r.

w sprawie poddania kontroli dewizowej przesyłek pocztowych.

Na podstawie art. 36 ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 133) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przesyłki listowe, listy z podaną wartością oraz paczki pocztowe zwykłe lub z podaną wartością wysyłane za granicę poddaje się kontroli dewizowej.

2. Kontrolę dewizową poddaje się również przesyłki pocztowe wymienione w ust. 1 z zawartością towarów, nadsyłane z zagranicy.

3. Nie podlegają kontroli dewizowej te przesyłki spośród wymienionych w ust. 1 i 2, którym przysługuje nietykalność z mocy przepisów prawa międzynarodowego.

§ 2. Minister Finansów może w przypadkach szczególnych zwolnić określone przesyłki spośród wymienionych w § 1 ust. 1 i 2 od kontroli dewizowej.

§ 3. Przesyłki pocztowe, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą być nadawane na poczcie tylko w stanie otwartym; zawartość ich podlega okazaniu w chwili nadania w placówce pocztowej.

§ 4. Wysyłanie pocztą za granicę krajowych i zagranicznych środków płatniczych, papierów wartościowych, świadectw udziałowych, książeczek oszczędnościowych i wkładkowych oraz złota i platyny, kamieni szlachetnych i klejnotów określonych w przepisach dewizowych może być dokonywane:

- 1) wyłącznie na podstawie zezwolenia dewizowego właściwej władzy (indywidualnego lub ogólnego) na wywóz tych wartości pocztą i
- 2) tylko w listach poleconych lub listach i paczkach z podaną wartością.

§ 5. 1. Banki posiadające uprawnienia dewizowe (banki uprawnione) mogą wysyłać za granicę w listach poleconych lub listach i paczkach z podaną wartością, nadawanych na poczcie w stanie zamkniętym:

- 1) zagraniczne środki płatnicze bez zezwolenia dewizowego na ich wywóz stosownie do posiadanych uprawnień dewizowych,
- 2) inne wartości wymienione w § 4 — tylko za zezwoleniem dewizowym na wywóz.

2. Przesyłki, o których mowa w ust. 1, mogą być nadawane na poczcie tylko za pomocą oddzielnej książki nadawczej, z podaniem w rubryce „Uwagi” dokładnej zawartości przesyłki, a gdy wysłanie odbywa się za zezwoleniem — nadto numeru i daty zezwolenia (indywidualnego lub ogólnego).

§ 6. 1. Nadsyłane z zagranicy przesyłki listowe z zawartością towarów oraz paczki pocztowe zwykłe lub z podaną wartością mogą być doręczane adresatom dopiero po dokonaniu kontroli dewizowej, a jeżeli zawierają wartości, których przywóz uzależniony jest od indywidualnego zezwolenia dewizowego — dopiero po przedstawieniu takiego zezwolenia przez odbiorcę przesyłki.

2. Jeżeli zezwolenie nie zostanie przedstawione w terminie 30 dni, przesyłkę należy traktować jako niedoręczalną. Termin ten może być na uzasadnione żądanie adresata przedłużony przez organy kontroli dewizowej.

§ 7. Przepisy niniejszej uchwały nie mają zastosowania do przesyłek pocztowych, których nadawcą bądź odbiorcą jest Narodowy Bank Polski — Centrala w Warszawie lub których odbiorcą jest Bank Handlowy w Warszawie S. A. lub Bank Polska Kasa Opieki S. A.

§ 8. Czynności kontroli dewizowej listowych przesyłek pocztowych nie mogą naruszać tajemnicy korespondencji.

§ 9. Tryb wykonywania kontroli dewizowej ustala instrukcja, stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 10. Do kontroli dewizowej przesyłek pocztowych nie wymienionych w § 1 oraz przekazów pocztowych wysyłanych za granicę mają zastosowanie osobne przepisy.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Finansów, Handlu Zagranicznego oraz Poczty i Telegrafów.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

Załącznik do uchwały nr 392 Rady
Ministrów z dnia 30 maja 1953 r.
(poz. 740).

INSTRUKCJA W SPRAWIE TRYBU WYKONYWANIA KONTROLI DEWIZOWEJ W RUCHU POCZTOWYM (INSTRUKCJA POCZTOWO-DEWIZOWA)

§ 1. Postanowienia zamieszczone pod tytułami I-1 i II-1 instrukcji obejmują całokształt ograniczeń dewizowych obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 30 maja 1953 r. (Monitor Polski Nr A-59, poz. 740), których przestrzeganie w ruchu pocztowym podlega kontroli dewizowej.

I. WYSYLANIE (WYWÓZ) POCZTĄ ZA GRANICĘ WARTOŚCI OBJĘTYCH DEWIZOWYMI OGRANICZENIAMI WYWOZU

1. Zakres ograniczeń.

§ 2. Zabronione jest bez zezwolenia dewizowego wysyłanie (wywóz) za granicę:

- 1) krajowych (opiewających na walutę polską) i zagranicznych (opiewających na walutę obcą) środków płatniczych:
 - a) pieniędzy (banknotów i monet) mających obieg ustawowy lub ustawowo wymienialnych, niezależnie od wysokości sumy,
 - b) biletów skarbowych,
 - c) czeków i weksli, choćby wystawionych in blanco, tj. zawierających tylko podpis wystawcy, również przeterminowanych, bez względu na to, czy są protestowane, czy nie protestowane,
 - d) asygnat kasowych, akredytyw, poleceń wypłaty i przekazów czyli zleceń dokonania wypłaty osobie w takim dokumencie imiennie wymienionej lub okazicielowi dokumentu, wystawionych przez instytucje państwowe, jednostki gospodarki społecznej albo inne osoby prawne lub fizyczne, bez względu na to, czy zlecenia te są wystawione na specjalnych blankietach (typu wekslowego lub czekowego), czy na papierze firmowym lub niefirmowym,
 - e) wystawionych w kraju pocztowych międzynarodowych kuponów na odpowiedź;
- 2) emitowanych w kraju lub za granicą papierów wartościowych procentowych lub dywidendowych, jak akcje, obligacje, listy zastawne, skrypty dłużne oprocentowane, oraz kuponów od tych papierów;
- 3) świadectw udziałowych wystawionych w kraju lub za granicą oraz notarialnych odpisów tych świadectw;
- 4) krajowych i zagranicznych książeczek oszczędnościowych lub wkładkowych oraz notarialnych odpisów tych książeczek;
- 5) złota i platyny we wszelkiej postaci: surowca, sztab, monet zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, wyrobów użytkowych (nie wyłączając wyrobów i półfabrykatów dentystrycznych) zarówno zdatnych jak i nie zdatnych do użytku bez zmiany ich postaci oraz wyrobów zazwyczaj ze złota lub platyny nie wytwarzanych;

- 6) kamieni szlachetnych, jak: brylanty, diamenty, szmaragdy, rubiny, szafiry i perły naturalne, oraz klejnotów, tj. przedmiotów wykonanych z kamieni szlachetnych w połączeniu ze złotem lub platyną.

§ 3. 1. Narodowy Bank Polski jest uprawniony do wysyłania pocztą za granicę wartości, o których mowa w § 2 pkt 1—4, oraz złota i platyny w postaci monet i sztab bez zezwolenia dewizowego.

2. Banki uprawnione mogą wysyłać pocztą za granicę wszelkie zagraniczne środki płatnicze (§ 2 pkt 1) bez zezwolenia dewizowego, stosownie do posiadanych uprawnień dewizowych. Bankami uprawnionymi (posiadającymi uprawnienia dewizowe) są: Bank Handlowy w Warszawie S. A. i Bank Polska Kasa Opieki S. A.

§ 4. 1. Wysyłanie (wywóz) za granicę za pośrednictwem poczty wartości wymienionych w § 2 pkt 1—4, monet złotych i platynowych, sztab złota oraz złota, platyny i klejnotów w postaci wyrobów stanowiących przedmiot osobistego użytku osoby wysyłającej odbywać się może tylko na podstawie zezwoleń dewizowców:

- 1) ogólnych, udzielonych przez Ministra Finansów, albo
- 2) indywidualnych, udzielonych przez Narodowy Bank Polski, wystawionych na przepisowym formularzu (wzór nr 1)

— zawierających stwierdzenie, że wysłanie (wywóz) wartości ma się odbyć pocztą.

2. Dokumentem równoznacznym z zezwoleniem Narodowego Banku Polskiego jest zaświadczenie banku uprawnionego o udzieleniu zezwolenia przez Narodowy Bank Polski, wystawione na przepisowym formularzu (wzór nr 2).

3. Zezwolenie na wysłanie pocztą za granicę weksli i czeków powinno być na nich uwidocznione przez oddział Narodowego Banku Polskiego lub bank uprawniony w formie adnotacji wskazującej na zezwolenie i jego treść, podpisanej pod stemplem firmowym banku. Nie dotyczy to zwracanych za granicę weksli i czeków, które były nadesłane do kraju w celu zainkasowania.

§ 5. Wyznaczona przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego centrala handlu zagranicznego może wysyłać za granicę za pośrednictwem poczty złoto we wszelkiej postaci z wyjątkiem monet i sztab, platynę we wszelkiej postaci oraz kamienie szlachetne i klejnoty na podstawie dewizowych zezwoleń indywidualnych udzielonych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego w formie pozwoleń wywozu, zawierających stwierdzenie, że wysyłanie (wywóz) wartości ma się odbyć pocztą.

2. Kontrola dewizowa przesyłek z Polski za granicę.

§ 6. 1. Organy pocztowe nie mogą przyjmować do przewozu za granicę:

- 1) przesyłek w stanie zamkniętym — z wyjątkiem przesyłek, o których mowa w §§ 5 i 7 uchwały,

2) listów zwykłych i paczek zwykłych, zawierających wartości objęte dewizowymi ograniczeniami wywozu,

3) listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością, zawierających takie wartości — bez zezwolenia dewizowego na ich wywóz pocztą — z wyjątkiem przesyłek, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 i § 7 uchwały.

2. W przypadku stwierdzenia, że list zwykły został nadany bez zachowania wymagań przewidzianych w § 3 uchwały, placówka pocztowa wzywa nadawcę do ich dopełnienia, a w razie nieuczynienia zadość wezwaniu w określonym terminie list zwraca nadawcy.

3. Jeżeli na liście zamkniętym nadawca nie został wymieniony, placówka pocztowa kieruje taki list do Urzędu Niedoręczalnych Przesyłek w Poznaniu dla dokonania tam otwarcia i sprawdzenia zawartości oraz postąpienia w myśl § 11 ust. 1. Jeżeli list zawiera wartości dopuszczalne do wywozu tylko na podstawie indywidualnego zezwolenia dewizowego — Urząd Niedoręczalnych Przesyłek stosuje odpowiednio postanowienia § 15 ust. 3, spisując protokół w 2 egzemplarzach.

§ 7. Listy zwykłe i polecane, listy z podaną wartością oraz paczki zwykłe i z podaną wartością, nie mieszczące w sobie towarów, przeznaczone do wystania za granicę i nadawane na poczcie w stanie otwartym, sprawdza w sposób nie naruszający tajemnicy korespondencji przyjmujący pracownik pocztowy, zwracając uwagę, czy nie zawierają środków płatniczych, złota, papierów wartościowych lub innych wartości objętych dewizowymi ograniczeniami wywozu (§ 2).

§ 8. 1. Jeżeli przesyłki, o których mowa w § 7, zawierają środki płatnicze, złoto, papiery wartościowe lub inne wartości podlegające ograniczeniom wywozu, przyjmujący pracownik pocztowy, w razie braku zezwolenia ogólnego, powinien zażądać od nadawcy złożenia zezwolenia Narodowego Banku Polskiego lub zaświadczenia banku uprawnionego o udzieleniu zezwolenia przez Narodowy Bank Polski (§ 4) bądź pozwolenia Ministerstwa Handlu Zagranicznego (§ 5) i stwierdzić:

- 1) czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne,
- 2) czy nadawca wysłał te wartości, które wymieniono w zezwoleniu (zaświadczeniu), i czy weksle lub czeki są opatrzone adnotacją o zezwoleniu,
- 3) czy wysłana kwota pieniężna lub inna wartość nie przekracza kwoty lub wartości określonej w zezwoleniu (zaświadczeniu)

— oraz stwierdzić tożsamość osoby, zgłaszającej się celem nadania przesyłki (listu poleconego, listu lub paczki z podaną wartością).

2. Stwierdzenie tożsamości należy odnotować w księdze przyjęć w rubryce „nadawca”, podając imię i nazwisko osoby zgłaszającej się celem nadania przesyłki oraz nazwę dokumentu legitymacyjnego, nazwę instytucji, która dokument wystawiła, numer i datę wystawienia. Nie zwalnia to od obowiązku odnotowania w księdze przyjęć adresu nadawcy umieszczonego na przesyłce, jeżeli nadawcą jest osoba inna niż zgłaszający się z przesyłką celem jej nadania.

3. Stwierdzenie tożsamości osoby nadającej przesyłkę nie jest wymagane, gdy przesyłkę na podstawie

zezwolenia ogólnego nadaje przy pomocy oddzielnej książki nadawczej bank uprawniony.

§ 9. 1. Przy nadawaniu w placówce pocztowej przesyłek pocztowych mieszczących w sobie towary przyjmujący przesyłkę pracownik pocztowy obowiązany jest zapytać nadającego, czy przesyłka zawiera wartości objęte dewizowymi ograniczeniami wywozu.

2. Jeżeli według oświadczenia nadającego list polecony albo list lub paczka z podaną wartością zawiera, oprócz towarów, także wartości podlegające dewizowym ograniczeniom wywozu, pracownik pocztowy, jeżeli nie istnieje zezwolenie dewizowe ogólne, powinien zażądać zezwolenia indywidualnego i po złożeniu zezwolenia sprawdzić te wartości, stosując odpowiednio postanowienia § 8.

3. Zezwolenie dewizowe lub oświadczenie, składane przy nadawaniu przesyłek, o których mowa w ust. 1, placówka pocztowa przesyła organom celnym, właściwym do przeprowadzania kontroli dewizowej tych przesyłek.

§ 10. Czynności, związane z opakowaniem i zamknięciem przesyłki, wykonuje nadawca w nieprzerwanej obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

§ 11. 1. Na dowód przeprowadzonej kontroli listów zwykłych i poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością — nie zawierających towarów — pracownik pocztowy umieszcza na stronie adresowej przyjętej przesyłki, w prawym dolnym rogu, odcisk datownika oraz swój podpis.

2. Przesyłki banków uprawnionych nadawane w stanie zamkniętym stosownie do przepisu § 5 uchwały w sprawie poddania kontroli dewizowej przesyłek pocztowych powinny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla: „Wolne od kontroli dewizowej w myśl § 5 uchw. o kontr. dewiz.”.

§ 12. Na zezwoleniu (zaświadczeniu) pracownik pocztowy notuje rodzaj i znamiona przesyłki (list polecony, list lub paczka z podaną wartością) i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika, po czym zwraca zezwolenie (zaświadczenie), jeżeli jest ono wykorzystane w całości, do instytucji wystawiającej, a w przypadku przewidzianym w § 9 — przesyła do właściwego urzędu celnego.

§ 13. 1. W razie stwierdzenia przez urząd pośredniczący w przewozie lub urząd wymiany, że przesyłka listowa zwykła, polecona lub z podaną wartością albo paczka z podaną wartością wysyłana z Polski za granicę — nie zawierająca towarów — nie posiada odcisku datownika świadczącego o dokonaniu kontroli dewizowej, ani stempla, iż jest wolna od kontroli dewizowej, przesyłkę należy zwrócić do placówki nadania celem przeprowadzenia kontroli w obecności nadawcy.

2. Urzędy pośredniczące w przewozie i urzędy wymiany, mające siedzibę w tej samej miejscowości, co pocztowa placówka nadania, przesyłek placówce nadania nie zwracają, lecz same wzywają nadawców i przeprowadzają kontrolę w ich obecności.

§ 14. Kontrolę dewizową przesyłek pocztowych zawierających towary, a przeznaczonych za granicę, przeprowadzają organy celne przy odprawie celnej wy-

wozowej. Dotyczy ona paczek pocztowych zwykłych lub z podaną wartością oraz przesyłek listowych zwykłych, poleconych lub z podaną wartością.

§ 15. 1. Kontrolę dewizową przesyłek, o których mowa w § 14, organy celne przeprowadzają w trybie rewizji celnej, z zachowaniem przy tym przepisów ust. 2.

2. Pracownicy celni przy dokonywaniu odprawy celnej przesyłek pocztowych wysyłanych za granicę powinni sprawdzać, czy wśród przedmiotów znajdujących się w przesyłkach nie są umieszczone wartości objęte dewizowymi ograniczeniami wywozu.

3. Jeżeli w przesyłce zostaną ujawnione wartości zapakowane w sposób nie wskazujący na zamiar nadawcy ukrycia ich od rewizji (np. w przypadku wymienienia ich w dokumentach przewozowych lub deklaracjach celnych), należy zażądać od nadawcy dostarczenia zezwolenia dewizowego. Zezwolenia dewizowe po odnotowaniu na nich faktu całkowitego wykorzystania podlegają zwrotowi do instytucji wystawiającej.

4. Jeżeli natomiast w przesyłce pocztowej zostaną ujawnione wartości objęte dewizowymi ograniczeniami wywozu, zapakowane w sposób wskazujący na zamiar nadawcy ukrycia ich od rewizji (na co m. in. wskazywać może niewymienienie ich w dokumentach przewozowych lub deklaracjach celnych), organy celne wydzielą te wartości z przesyłki, zajmą je i sporządzą protokół karny w 3 egzemplarzach, podając w nim wszystkie okoliczności towarzyszące wykryciu przestępstwa, który to protokół podpisują również uczestniczący w rewizji pracownicy pocztowi. Jeden egzemplarz protokołu wraz z zawiadomieniem o wykryciu przestępstwa dewizowego należy przesłać niezwłocznie do właściwej miejscowo jednostki Milicji Obywatelskiej, drugi — do urzędu wymiany, a trzeci pozostawić w aktach urzędu celnego. Zajęte wartości należy złożyć do depozytu w najbliższym oddziale Narodowego Banku Polskiego do dyspozycji prokuratury oraz władz sądowych, dowód zaś złożenia do depozytu przesłać jednostce Milicji Obywatelskiej, do której skierowano doniesienie o wykryciu przestępstwa.

II. SPROWADZANIE (PRZYWÓZ) POCZTĄ Z ZAGRANICY WARTOŚCI OBJĘTYCH DEWIZOWYMI OGRANICZENIAMI PRZYWOZU

1. Zakres ograniczeń.

§ 16. Zabronione jest bez zezwolenia dewizowego sprowadzanie (przywóz) z zagranicy w przesyłkach pocztowych:

- 1) pieniędzy mających w Polsce obieg ustawowy (banknotów i monet);
- 2) złota i platyny w postaci:
 - a) monet — zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, z wyjątkiem monet bitych przed rokiem 1850 i mających zarazem charakter zabytkowy,
 - b) sztab,

c) niezdatnych wskutek uszkodzenia do użytku bez zmiany ich postaci wyrobów użytkowych ze złota lub platyny (również wykonanych w połączeniu z kamieniami szlachetnymi: brylantami, diamentami, szmaragdami, rubinami, szafirami lub perłami naturalnymi, czyli klejnotów) — tj. przedmiotów zazwyczaj ze złota lub platyny wytwarzanych (obrączek, pierścionków, broszek, bransoletek, łańcuszków i innej biżuterii, medalików, krzyżyków i innych przedmiotów kultu religijnego, medali, medalionów, orderów, wyrobów artystycznych itp.), protez i innych wyrobów dentystycznych oraz półfabrykatów używanych w praktyce dentystycznej — w takim stopniu uszkodzonych, że bez zmiany ich postaci w drodze chemicznego lub mechanicznego przerobu nie są one zdatne do użytku,

d) przedmiotów zazwyczaj ze złota lub platyny nie wytwarzanych (tj. rodzajowo innych, niż wymienione wyżej w pkt c) — zarówno zdatnych, jak i niezdatnych do użytku bez zmiany ich postaci,

e) surowca;

3) kamieni szlachetnych zarówno oprawionych jak i nie oprawionych, z wyjątkiem zdatnych do użytku klejnotów.

§ 17. 1. Sprowadzanie (przywóz) z zagranicy w przesyłkach pocztowych wartości wymienionych w § 16 pkt 1, monet złotych i platynowych oraz sztab złota odbywać się może tylko na podstawie zezwoleń dewizowych:

- 1) ogólnych, udzielonych przez Ministra Finansów, albo
- 2) indywidualnych, udzielonych przez Narodowy Bank Polski wystawionych na przepisowym formularzu (wzór nr 3)

— zawierających stwierdzenie, iż sprowadzenie (przywóz) wartości ma nastąpić pocztą.

2. Dokumentem równoznacznym z zezwoleniem Narodowego Banku Polskiego jest zaświadczenie banku uprawnionego o udzieleniu zezwolenia przez Narodowy Bank Polski, wystawione na przepisowym formularzu (wzór nr 4).

§ 18. Wyznaczona przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego centrala handlu zagranicznego może sprowadzać z zagranicy za pośrednictwem poczty złoto we wszelkiej postaci z wyjątkiem monet i sztab, platynę we wszelkiej postaci oraz kamienie szlachetne i klejnoty na podstawie dewizowych zezwoleń indywidualnych udzielonych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego w formie pozwoleń przywozu, zawierających stwierdzenie, że przywóz wartości ma nastąpić pocztą.

2. Kontrola dewizowa przesyłek nadesłanych z zagranicy.

§ 19. 1. Nadsyłane z zagranicy przesyłki pocztowe z zawartością towarów podlegają kontroli dewizowej przy odprawie celnej przywózowej, dokonywanej w urzędach celnych.

2. Przesyłki listowe, wzbudzające podejrzenie, iż zawierają złoto, platynę lub inne wartości objęte dewizowymi ograniczeniami przywozu (§ 16), powinny urzę-

dy wymiany, w których otwieranie przesyłek listowych odbywa się bez udziału organów celnych, kierować do właściwych urzędów celnych.

3. Kwalifikowanie do odprawy celnej przesyłek listowych w urzędach wymianny, przy których czynny jest urząd celný, należy do kompetencji organów celnych.

4. Jeżeli przesyłki wymienione w ust. 1 nadejdą do urzędu oddawczego, a brak jest na nich znamion odprawy celnej, należy je zwrócić do właściwego urzędu celnego.

§ 20. Kontrolę dewizową przesyłek, o których mowa w § 19, przeprowadzają organy celne w trybie przewidzianym dla rewizji celnej, stosując przy tym przepisy §§ 21 — 24, a w razie ujawnienia w przesyłce wartości objętych dewizowymi ograniczeniami przywozu, zapakowanych w sposób wskazujący na zamiar nadawcy ukrycia ich od rewizji — przepisy § 15 ust. 4.

§ 21. 1. Przesyłki pocztowe, zawierające wartości objęte dewizowymi ograniczeniami przywozu: złoto, platynę lub kamienie szlachetne (§ 16 pkt 2 i 3), mogą być wydawane adresatom jedynie w oparciu o zezwolenie dewizowe ogólne Ministra Finansów na ich przywóz pocztą, a w braku takiego zezwolenia — tylko po przedstawieniu indywidualnego zezwolenia Narodowego Banku Polskiego (zaświadczenia banku uprawnionego — § 17) bądź pozwolenia Ministerstwa Handlu Zagranicznego (§ 18).

2. Do czasu przedstawienia zezwolenia (zaświadczenia) urząd pocztowy oddaje przesyłkę za potwierdzeniem odbioru do depozytu najbliższemu Oddziałowi Narodowego Banku Polskiego.

3. Po przedstawieniu zezwolenia (zaświadczenia) urząd pocztowy podejmuje przesyłkę z depozytu i po załatwieniu formalności przez organy celne zarządza jej doręczenie adresatowi.

4. Zezwolenie (zaświadczenie) po wykorzystaniu urząd celny opatruje swoją pieczęcią i datą, po czym zwraca instytucji wystawiającej.

5. O ile zezwolenie nie zostanie przedstawione w terminie 30 dni lub w terminie dodatkowym wyznaczonym na żądanie adresata, z przesyłką postępuje się w sposób przewidziany dla przesyłek niedoręczalnych.

§ 22. 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli, że przesyłka z zagranicy zawiera takie wartości, których posiadanie w kraju jest bez zezwolenia zabronione:

- 1) pieniądze mające za granicą obieg ustawowy (banknoty lub monety);
- 2) opiewające na walutę obcą: weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłat lub przekazy;
- 3) złoto lub platynę w postaci:
 - a) monet — z wyjątkiem monet bitych przed rokiem 1850 i mających zarazem charakter numizmatów,
 - b) sztab,

c) przedmiotów zazwyczaj ze złota lub platyny nie wytwarzanych,

d) surowca

— organy celne sporządzają w 3 egzemplarzach pouczenie (wzór nr 5).

2. Oryginał pouczenia należy dołączyć do przesyłki, czyniąc o tym odpowiednią wzmiankę w dokumencie odprawy celnej, jedną kopię przesłać do Narodowego Banku Polskiego — Departament Zagraniczny w Warszawie, drugą zaś pozostawić w aktach.

3. W przypadkach gdy adresat odmawia przyjęcia nadesłanych w przesyłce z zagranicy wartości wymienionych w pouczeniu, urząd pocztowy zamieszcza na oryginale pouczenia odpowiednią adnotację, po czym przesyła je do Narodowego Banku Polskiego; przesyłkę pocztową kieruje urząd pocztowy do właściwego urzędu wymiany celem zwrócenia jej do urzędu nadania.

§ 23. 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli, że przesyłka z zagranicy zawiera pieniądze mające w Polsce obieg ustawowy (banknoty lub monety), należy pieniądze takie w każdym przypadku z przesyłki wydzielić i zająć, sporządzając na te okoliczności protokół w 2 egzemplarzach.

2. Jeden egzemplarz protokołu należy przesłać miejscowo właściwej jednostce Milicji Obywatelskiej, a zajęte pieniądze złożyć do depozytu w myśl ogólnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

§ 24. Ujawnione w przesyłce wartości zarówno objęte dewizowymi ograniczeniami przywozu (§ 16), jak i nie objęte tymi ograniczeniami, lecz których posiadanie w kraju jest zabronione (§ 22), organy celne wymieniają szczegółowo w dokumencie odprawy celnej.

III. CZĘŚCIOWE WYKORZYSTANIE ZEZWOLEŃ

§ 25. 1. Gdy posiadacz zezwolenia (zaświadczenia) wysyła wartości za granicę lub sprowadza je z zagranicy nie jednorazowo, tzn. w całej wysokości, na jaką opiewa zezwolenie (zaświadczenie), lecz częściowo, pracownik pocztowy bądź celny dokonujący kontroli dewizowej notuje każdorazowo, na przedniej stronie zezwolenia (zaświadczenia), ilość i wysokość wysyłanych lub sprowadzanych wartości, umieszczając odcisk datownika i swój podpis, a zezwolenie (zaświadczenie) zatrzymuje w urzędzie.

2. Po upływie terminu ważności zezwolenia (zaświadczenia), choćby tylko częściowo wykorzystanego, nie może ono być podstawą do przyjęcia jakichkolwiek przesyłek za granicę lub z zagranicy.

3. Zezwolenie (zaświadczenie), wykorzystywane przez uprawnionego częściowo, organ kontrolujący zwraca instytucji wystawiającej dopiero po całkowitym wykorzystaniu zezwolenia (zaświadczenia) przed upływem jego terminu ważności, a gdy całkowite wykorzystanie w tym terminie nie nastąpiło — z upływem terminu ważności.

IV. PRZESYŁKI ZWOLNIONE UCHWAŁA
OD KONTROLI.

§ 26. W myśl § 1 ust. 3 uchwały nie podlegają kontroli dewizowej przesyłki pocztowe urzędowe, wymienione w § 15 pkt b) i pkt c) instrukcji Ministra Skarbu z dnia 24 września 1938 r. wydanej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w sprawie postępowania przy odprawie celnej przedmiotów, przeznaczonych dla osób korzystających z prawa eksterytorialności, jak również przeznaczonych do użytku służbowego uwierzytelnionych przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misji zagranicznych specjalnych oraz obcych

urzędów konsularnych (Monitor Polski Nr 229, poz. 500) — jeżeli odpowiadają warunkom w tej instrukcji wymienionym.

V. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 27. Z dniem wejścia w życie uchwały postanawia instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21 maja 1948 r., wydanej w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowo-celne i urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi (Instrukcji Poczto-Dewizowej) (Monitor Polski Nr 55, poz. 310), nie mają zastosowania.

Załącznik do § 4 ust. 1 instrukcji.

Wzór nr 1

Narodowy Bank Polski

Nr

. dnia 195 . . . r.

Z E Z W O L E N I E

Narodowy Bank Polski zezwala Ob. (Firmie)

na wysłanie (wywóz) pocztą za granicę następujących wartości:

Zezwolenie ważne jest do dnia 195 . . . r.

m. p.
(podpisy)

Stempel placówki pocztowej
lub celnej

Data

U w a g a: Placówki pocztowe lub celne opatrzą zezwolenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią oraz datą i zwrócić je Narodowemu Bankowi Polskiemu.

Załącznik do § 4 ust. 2 instrukcji.

Wzór nr 2

Nazwa banku uprawnionego

Nr

. dnia 195 . . . r.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

. stwierdza, że Narodowy Bank Polski decyzją z dnia 19 . . . r.
(nazwa banku)

nr zezwolił Ob. (Firmie)

na wysłanie (wywóz) pocztą za granicę następujących wartości:

.

Zaświadczenie ważne jest do dnia 195 . . . r.

m. p.
(podpisy)Stempel placówki pocztowej
lub celnej

Data

U w a g a: Placówki pocztowe lub celne opatrzą zaświadczenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią oraz datą i zwrócą je instytucji wystawiającej.

Załącznik do § 17 ust. 1 instrukcji.

Wzór nr 3

Narodowy Bank Polski

Nr dnia 195 . . . r.

Z E Z W O L E N I E

Narodowy Bank Polski zezwala Ob. (Firmie)

.

na sprowadzenie (przywóz) do kraju następujących wartości:

.

Stempel placówki celnej

m. p.
(podpisy)

Data

U w a g a: Placówki celne opatrzą zezwolenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią oraz datą i zwrócą je Narodowemu Bankowi Polskiemu.

Załącznik do § 17 ust. 2 instrukcji.

Wzór nr 4

Nazwa banku uprawnionego

Nr

Z A Ś W I A D C Z E N I E

. stwierdza, że Narodowy Bank Polski decyzją z dnia 19 . . r. nr
 (nazwa banku)

zezwolił Ob. (Firmie) na sprowadzenie (przywóz) do kraju następujących

wartości:

.

Stempel placówki celnej

m. p.

(podpisy)

Data

U w a g a: Placówki celne opatrzą zaświadczenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią oraz datą i zwrócą je
 instytucji wystawiającej.

Załącznik do § 22 ust. 1 instrukcji.

Wzór nr 5

Stempel urzędu celnego

Nr

. „ dnja 195 . . r.

Obywatel (Firma)

w

zam.
(dokładny adres)

P O U C Z E N I E

Stosownie do przepisu § 33 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. Nr 21, poz. 137) jest Obywatel (Firma) zobowiązany(a) p o d o d p o w i e d z i a l n o ś c i ą k a r n ą otrzymane w tej przesyłce, nadanej w
 (kraj, miejscowość nadania)
 w dniu 195 . . r.

pieniądze zagraniczne

inne zagraniczne środki płatnicze

złoto w postaci nie stanowiącej wyrobu użytkowego

platynę w postaci nie stanowiącej wyrobu użytkowego

Rodzaj środków płatniczych lub przedmiotów	Ilość	Ogólna kwota lub waga

odprzedać w ciągu 7 dni od daty otrzymania przesyłki Narodowemu Bankowi Polskiemu albo w wymienionym terminie złożyć w tym banku do depozytu lub zgłosić temuż bankowi z równoczesnym wystąpieniem o zezwolenie na dalsze ich posiadanie.

Pouczenie należy oddać Narodowemu Bankowi Polskiemu przy odprzedaży wymienionych wartości, złożeniu ich do depozytu lub przy odbiorze zezwolenia na ich posiadanie.

m. p.
(podpis pracownika celnego)